

Republika Srbija
VRHOVNI KASACIONI SUD
Rev 801/10
21.10.2010. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni kasacioni sud, u veću sastavljenom od sudija: Snežane Andrejević, predsednika veća, Milomira Nikolića i Mihaila Rulića, članova veća, u parnici po tužbi tužioca DP L., V., čiji je zakonski zastupnik direktor M.S., a punomoćnik R.Z., advokat iz V., protiv prvotuzženog A.R. iz V., čiji je punomoćnik B.M., advokat iz C. i drugotuzženog M.R., iz N.S., radi isplate duga, odlučujući o revizijama tuženih izjavljenim protiv presude Okružnog suda u Novom Sadu Gž br. 6095/2006 od 26.11.2008. godine, u sednici veća održanoj 21.10.2010. godine, doneo je

P R E S U D U

I ODBACUJE SE kao nedozvoljena revizija M.R. iz N.S., izjavljena protiv presude Okružnog suda u Novom Sadu Gž br. 6095/2006 od 26.11.2008. godine.

II ODBIJA SE kao neosnovana revizija tuženog A.R. iz V., izjavljena protiv presude Okružnog suda u Novom Sadu Gž br. 6095/2006 od 26.11.2008. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Bačkoj Palanci P broj 67/03 od 14.06.2006. godine, u stavu prvom izreke, usvojen je tužbeni zahtev i obavezani su tuženi da tužiocu po osnovu duga solidarno isplate iznos od 873,362,40 dinara sa zakonskom zateznom kamatom od 02.01.2006. godine pa do isplate. U stavu drugom izreke obavezan je prvotuzženi A.R. da tužiocu isplati ostatak duga - razliku od 873.362,40 dinara do utuženih 951.402,68 dinara, što iznosi 78.040,28 dinara, sa zakonskom zateznom kamatom od 02.01.2006. godine pa do isplate. U stavu trećem izreke obavezani su tuženi da tužiocu naknade parnične troškove u iznosu od 143.300,00 dinara.

Presudom Okružnog suda u Novom Sadu Gž br. 6095/2006 od 26.11.2008. godine žalbe tuženih odbijene su kao neosnovane i navedena presuda Opštinskog suda u Bačkoj Palanci potvrđena u pobijanom usvajajućem delu kojim su tuženi obavezani da tužiocu solidarno isplate iznos od 873.362,40 dinara i da mu naknade troškove postupka (stav 1. i 3. izreke).

Protiv drugostepene presude tuženi M.R. blagovremeno je lično izjavio reviziju, pobijajući je iz razloga predviđenih odredbom člana 398. ZPP.

Ispitujući dozvoljenost izjavljene revizije u smislu člana 401. stav 2. ZPP ("Službeni glasnik RS", br. 125/04), koji se primenjuje na osnovu člana 55. stav 2. Zakona o izmenama i dopunama ZPP ("Službeni glasnik RS", br. 111/09), Vrhovni kasacioni sud je našao da revizija nije dozvoljena.

Odredbom člana 84. stav 1. Zakona o parničnom postupku, propisano je da u postupku po reviziji i zahtevu za zaštitu zakonitosti stranku mora zastupati advokat. Odredbom člana 401. stav 2. tačka 2. ZPP, propisano je da revizija nije dozvoljena, ako ju je izjavilo lice koje nije advokat.

U konkretnom slučaju reviziju protiv drugostepene presude nije izjavio advokat, već lično tuženi M.R., te revizija u smislu citiranih zakonskih odredaba nije dozvoljena. Stoga je na osnovu člana 404. ZPP odlučeno kao u stavu I izreke.

Protiv drugostepene presude i tuženi A.R., preko punomoćnika je blagovremeno izjavio reviziju, pobijajući je zbog pogrešne primene materijalnog prava.

Vrhovni kasacioni sud je ispitao pobijanu presudu na osnovu odredbe člana 399. Zakona o parničnom postupku ("Službeni glasnik RS", br. 125/04), koja se primenjuje na osnovu člana 55. stav 2. Zakona o izmenama i dopunama ZPP ("Službeni glasnik RS", br. 111/09), budući da je revizija protiv navedene nižestepene odluke izjavljena pre 29.12.2009. godine, pa je našao da revizija nije osnovana.

U sprovedenom postupku nije učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz člana 361. stav 2. tačka 9. ZPP, na koju se u revizijskom postupku pazi po službenoj dužnosti, a revizijom se ne ukazuje na druge bitne povrede odredaba parničnog postupka iz navedene zakonske odredbe.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju tužilac i prvotuzženi A.R. u toku 2001. godine poslovali su na taj način što je prvotuzženi, kao vlasnik SZR mlin B. V., u više navrata kupovao od tužioca merkantilnu pšenicu, dok je tužilac, takođe u više navrata, od prvotuzženog kupovao proteinsku podlogu. Na ime neizmirenih obaveza po osnovu preuzete robe prvotuzženi je bio u obavezi prema tužiocu da isplati iznos od 1.150.692,68 dinara, dok je obaveza tužioca prema prvotuzženom iznosila 100.000,00 dinara. Po izjavljenoj pobijanoj usvajajućem delu kojim su tuženi obavezani da tužiocu solidarno isplate iznos od 873.362,40 dinara i da mu naknade troškove postupka (stav 1. i 3. izreke).

obaveza tužioca prema prvotuženom iznosila 199.290,00 dinara. Po izvršenom predjajnju uzajamnim potraživanja na dan 31.12.2001. godine utvrđena je obaveza SZR mlin B., V., prema tužiocu u ukupnom iznosu od 951.402,68 dinara. Na osnovu rešenja Opštinske uprave B. od 06.08.2001. godine prvotuženi je prestao sa vođenjem SZR B. po sili zakona, a drugotuženi M.R. je potom preuzeo mlin od prvotuženog i osnovao sopstvenu SZR mlin V. i nastavio poslovnu saradnju sa tužiocem. Da bi se tužilac obezbedio da će dug prvotuženog po osnovu neplaćene kupoprodajne cene merkantilne pšenice biti vraćen, dana 26.04.2001. godine sa drugotuženim M.R. potpisao je službenu zabeležku kojom se M.R., kao zakonski zastupnik SZR mlin V., obavezao da će bez ikakvih uslovljavanja platiti dug mlina B. nastao iz poslovanja sa tužiocem i to u iznosu od 873.362,40 dinara u roku od tri dana. Kako je drugotuženi nastavio saradnju sa tužiocem, po osnovu tog poslovanja je tužiocu dana 02.04.2001. godine uplatio iznos od 290.000,00 dinara, a dana 03.05.2001. godine iznos od 606.000,00 dinara. Navedeni iznosi su uplaćivani po osnovu saradnje u odnosu na tekuću proizvodnju SZR mlin V. i isti ne predstavljaju isplatu dela duga prvotuženog A.R. Drugotuženi je prestao sa radom 15.10.2004. godine, a sporni dug u iznosu od 873.362,40 dinara, odnosno 951.402,68 dinara tužiocu nikada nije isplaćen.

Kod ovako utvrđenog činjeničnog stanja, po oceni Vrhovnog kasacionog suda nižestepeni sudovi su pravilno obavezali prvotuženog i drugotuženog da tužiocu solidarno isplate iznos od 873.362,40 dinara sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom.

Odredbom člana 998. Zakona o obligacionim odnosima propisano da ugovor o jemstvu obavezuje jemca samo ako je izjavu o jemčenju učinio pismeno.

Odredbom člana 1002. stav 2. Zakona o obligacionim odnosima propisano je da jemac odgovara za ispunjenje cele obaveze za koju je jemčio, ako njegova odgovornost nije ograničena na neki njen deo ili na drugi način podvrgnuta lakšim uslovima, dok je odredbom člana 1004. stav 3. istog Zakona, propisano da ako se jemac obavezao kao jemac platac, odgovara poveriocu kao glavni dužnik za celu obavezu i poverilac može zahtevati njeno ispunjenje, bilo od glavnog dužnika, bilo od jemca, ili od obojice istovremeno (solidarno jemstvo).

S obzirom na činjenicu da se drugotuženi M.R. dana 26.04.2001.godine pismeno obavezao da će bez ikakvih uslovljavanja platiti dug mlina B., nastao iz poslovanja sa tužiocem i to u iznosu od 873.362,40 dinara u roku od tri dana, to se isti obavezao da dug koji je nastao iz poslovanja prvotuženog i tužioca plati kao jemac platac, te su nižestepeni sudovi u skladu sa citiranim zakonskim odredbama pravilno obavezali i prvotuženog i drugotuženog da tužiocu solidarno isplate utuženi iznos.

Navodima revizije da je isplatom iznosa od 606.000,00 dinara drugotuženi M.R. isplatio deo duga prvotuženog osporava se utvrđeno činjenično stanje, a zbog čega se revizija u smislu člana 398. stav 2. ZPP, ne može izjaviti.

Odredbom člana 199. stav 1. tačka 2. ZPP, propisano je da više lica mogu jednom tužbom tužiti, odnosno biti tuženi (suparničari), ako su predmet spora zahtevi, odnosno obaveze iste vrste koji se osnivaju na bitno istovrsnom činjeničnom i pravnom osnovu i ako postoji stvarna i mesna nadležnost istog suda za svaki zahtev i za svakog tuženog. Saglasno citiranoj zakonskoj odredbi prvotuženi i drugotuženi su u ovoj parnici jedinstveni suparničari.

Odredbom člana 204. ZPP, propisano je da ako se po zakonu ili zbog prirode pravnog odnosa spor može rešiti samo na jednak način prema svim suparničarima (jedinstveni suparničari) smatraju se oni kao jedna parnična stranka tako da kad pojedini suparničari propuste koju parničnu radnju, dejstvo parničnih radnji koje su izvršili drugi suparničari proteže se na one koji te radnje nisu preduzeli.

Imajući u vidu činjenicu da je revizija drugotuženog M.R. odbačena kao nedozvoljena, to se dejstvo ove presude po izjavljenoj reviziji prvotuženog A.R., saglasno citiranoj odredbi člana 204. ZPP proteže i na drugotuženog M.R.

Sa izloženog, a na osnovu člana 405. stav 1. ZPP, odlučeno je kao u stavu II izreke.

Predsednik veća - sudija

Snežana Andrejević, s.r.